N. 26
ANY XXII

29 de juny de 2025
www.bisbatdeterrassa.org
Aportació voluntària: 0,30 €

Església Diocesana de Terrassa

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Sant Pere i sant Pau

Celebrem la festa dels apòstols sant Pere i sant Pau, i això ens ha de dur a una reflexió, una vegada més, sobre la importància de la unitat de l'Església al voltant del successor de Pere, actualment el papa Lleó XIV, i també sobre la urgència de l'evangelització a la nostra societat. El papa Lleó, en les seves paraules tot just en ser escollit pontífex, ens va demanar a tots els cristians que «hem de cercar junts com ser una Església missionera, una Església que construeix ponts de diàleg, sempre disposada i oberta a rebre, com aquesta plaça, amb els braços oberts a tothom. A tots els qui tenen necessitat de la nostra caritat, de la nostra presència, de diàleg i amor.»

***Sant Pere i Sant Pau*, del Greco**

Ens trobem ja al final del curs a la nostra diòcesi i en molts altres àmbits de la societat. La nostra mirada està ara posada en les activitats d'estiu que s'organitzen des de les parròquies i les delegacions, els campaments i les colònies, les peregrinacions, els cursos d'estiu, etc. Però una mica més enllà comencem ja a pensar en el curs vinent i a entreveure quins han de ser els objectius que haurem de treballar plegats.

Per a concretar aquests objectius, que és bo i necessari que ens marquem i ens proposem, ens poden ajudar molt els apòstols que avui celebrem. La seva persona, el seu exemple, la seva doctrina. Sant Pere i sant Pau han de ser per a nosaltres, cridats a ser també evangelitzadors, una referència constant. La seva vida, el procés de la seva conversió, les paraules que ens han deixat a les seves cartes i que nosaltres tenim com a Paraula de Déu, l'exemple del seu zel evangelitzador, han de ser el nostre referent per a la missió que el Senyor ens ha confiat a tots els batejats. Perquè no va ser només als apòstols sinó a tots nosaltres que ens diu Jesús: «Aneu a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del pare i del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat...» (*Mt* 28,19-20). Això és el que vol dir una Església en sortida com tantes vegades ens ha dit el papa Francesc, això és el que vol dir caminar junts amb esperança, anunciar la joia de l'evangeli.

S'acaba el curs, però la vida no s'atura. Hem de continuar el procés de reflexió sobre quines han de ser les prioritats i les orientacions que guiïn la nostra vida diocesana en el curs que ve. Així ho hem fet ja en els diversos consells i organismes diocesans, amb preveres, diaques, religiosos i laics. Però, com us dic, el camí continua, la urgència és molt gran. Acabem un curs, sí, i ens obrim a una nova etapa amb il·lusió i esperança perquè Ell és sempre amb nosaltres.

Avui, que celebrem la festa dels dos grans apòstols sant Pere i sant Pau, prego Déu que per la seva intercessió que ens ajudi a continuar caminant i evangelitzant amb esperança a la nostra terra, i allà on sigui que el Senyor i la vida ens vulguin portar.

ENTREVISTA

Contra l'exclusió, educació

MÍRIAM IBÁÑEZ

La Fundació La Salut Alta va néixer de la comunitat cristiana per ajudar en el desenvolupament integral de la població d'aquest barri badaloní. Des de 2004 proporciona una atenció especial a menors i a les persones més necessitades i vulnerables a través de l'educació. Aquest estiu ofereixen 3 casals amb servei de menjador i 5 dies de colònies per a 180 nens i nenes i adolescents del barri. La periodista Míriam Ibáñez dona a conèixer l'acció social de l'entitat i fa sensibilització sobre les situacions que viuen els infants i les famílies més vulnerables.

Per què és essencial que infants i joves en situació d'exclusió visquin també activitats d'estiu?
Volem que les vacances no marquin un retrocés important en els seus drets i que puguin gaudir d'un gran estiu. Sortides a la natura, foment del bon tracte entre iguals i activitats que contribueixen al benestar emocional i físic afavoreixen interaccions amb els altres, generen experiències de vida positives. El voluntariat i els microdonatius fan possible que tot això es pugui dur a terme.

No desconnectar a l'estiu pot portar conseqüències?
L'estiu pot ser un temps de creixement, de descobertes..., però també ho pot ser d'aïllament i de creixement de les situacions de vulnerabilitat. La iniciativa «Estiu Enriquit», impulsada per l'Aliança Educació 360, alerta que l'estiu esdevé un temps de pèrdua d'aprenentatges, equivalent a 2 o 3 mesos d'escolarització.

Com treballeu l'Evangeli amb aquests joves?
Transmetem valors com el respecte, el compromís, la tolerància... Des de fa dotze anys, a través de la campanya de la #motxilla apostem per omplir d'activitats l'estiu d'infants i joves del barri, perquè creiem en una societat més inclusiva i igualitària. Crec en la igualtat d'oportunitats i en la construcció d'una societat més justa, i fer-ho a través de la promoció de l'educació em sembla una bona aportació.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Llegir, mirar, veure, contemplar...

Els infants i els adolescents se senten atrets per l'univers de les imatges animades. Des d'una edat primerenca els dibuixos animats captiven els més petits i seguirà, després, el cinema convencional. Sovint, dissortadament, substitueixen la lectura de llibres i quaderns, les activitats físiques (el joc, l'esport, les excursions...), les activitats socials (comunicació, diàleg, intercanvi,...), i fan caure en un excés de sedentarisme i fomenten el tancament personal i, sovint, una certa i diversa dependència.

El temps de vacances és un temps adequat per utilitzar aquest mitjà com a eina educativa alhora que pot esdevenir un recurs per a l'ocupació del temps de lleure. Convé fer una bona selecció en les programacions que ofereixen les diverses cadenes i plataformes. Complementar-les o substituir-les sempre que convingui amb els productes que el mercat posa a la nostra disposició. Són abundants els dibuixos animats amb finalitat educativa sense oblidar, especialment, els que parlen de l'Antic i el Nou Testament, de vides de sants o de persones referents,... «Tota l'Escriptura és inspirada per Déu i útil per a ensenyar, refutar, corregir i educar en el bé» (*2Tm* 3,16). El mateix podríem dir de les pel·lícules i en especial del cinema de valors. Els establiments especialitzats en aquestes temàtiques ofereixen un bon repertori. Sense descartar l'assistència a alguna projecció en una sala de pantalla gran.

Convé tenir cura dels aspectes formals a l'hora d'utilitzar aquests recursos. Trobar el moment en les llargues i caloroses tardes d'estiu o en els dies de pluja. Organitzar sessions, diferenciades si convé, amb els infants i, també, per als adolescents de la família a les quals poden convidar els seus amics. Veure les pel·lícules, conjuntament amb ells, i després parlar-ne (valors que presenta, aspectes conflictius, actuacions personals...), aclarir vocabulari o conceptes, promoure alguna activitat posterior que se'n pugui derivar (dibuix, redacció, joc, lectura...), segons l'edat.

La lectura, el cinema i, també, la música són bones activitats per a l'estiu que, amb un bon ús, i complementant el contacte interpersonal en la família i amb els amics, el contacte amb la natura, l'activitat física i l'activitat espiritual, poden apropar als valors evangèlics i a viure la presència de Déu en la vida. «La grandesa i bellesa de les criatures porta, de manera proporcional, a contemplar el seu creador» (*Sv* 13,5).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El descanso verdadero

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO
Franciscana de los Sagrados Corazones

En este tiempo del año en el que pensamos cómo tener un merecido descanso, nos irá bien considerar dónde encontrar el más auténtico y verdadero. Sosiego que «no es un alivio solamente psicológico», se trata de alcanzar «la alegría de los pobres de ser evangelizados y constructores de la nueva humanidad».

Dice el Señor: «Venid a mí todos los que estáis cansados y agobiados, y yo os aliviaré». Jesús nos invita a seguirlo para encontrar reposo, se dirige a los fatigados y sobrecargados.

En Él tenemos el modelo; imitándolo alcanzaremos nuestro descanso: «Aprended de mí —nos dice—, que soy manso y humilde de corazón, y encontraréis descanso para vuestras almas» (*Mt* 11,28-29). Jesús, «manso y humilde», «es el modelo de los "pobres de espíritu" y de todos los otros "bienaventurados" del Evangelio, que cumplen la voluntad de Dios y testimonian su Reino». Jesús nos da «la alegría que Él mismo tiene».

Su mensaje se dirige a todas las personas de buena voluntad. A cada uno de nosotros se nos pide ser mansos y humildes; se nos llama a «vivir las obras de misericordia y a evangelizar a los pobres».

Que María, la del corazón atento, la que oye la Palabra de Dios y la pone en práctica, nos ayude a escuchar con el corazón y responder con amor, humildad y sencillez; que nos enseñe a estar atentos a las necesidades de las personas con las que nos encontremos (Cfr. Ángelus 5.6.20).

Lectures de la missa diària i santoral

30. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Gn 18,18-33 / Sl 102 / Mt 8,18-22]. Sants protomàrtirs de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emiliana, vg.

1. ■ Dimarts [Gn 19,15-29 / Sl 25 / Mt 8,23-27]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisès i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.

2. ■ Dimecres [Gn 21,5.8-20 / Sl 33 / Mt 8,28-34]. Sants Procés i Martinià, mrs.; sants Bernadí Realino, Joan-Francesc Regis i Francesc Gerónimo, i els beats Julià Maunoir i Antoni Baldinucci, prevs. jesuïtes i mrs.

3. ■ Dijous [Ef 2,19-22 / Sl 116 / Jn 20, 24-29]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI). Sant Heliodor, bisbe; sant Jacint, cambrer imperial mr.; sant Lleó II, papa (sicília, 682-683). Beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, vg. (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fund. Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor.

4. ■ Divendres [Gn 23,1-4.19;24,1-8. 62-67 / Sl 105 / Mt 9,9-13]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, neta de Jaume I. Sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, vg.; sant Valentí Berriochoa, bisbe i mr.

5. ■ Dissabte [Gn 27,1-5.15-29 / Sl 134 / Mt 9,14-17]. Sant Antoni-Maria Zaccaria (1502-1529), prev., fund. Barnabites a Milà (B). Sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat. Santa Filomena, vg.

6. ■ †Diumenge vinent, diumenge vinent XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 66,10-14c / Sl 65 / Ga 6,14-18 / Lc 10,1-12.17-20]. Santa Maria Goretti (1890-1902), verge i màrtir de la castedat. Sant Isaïes, profeta i màrtir; sant Ròmul, bisbe.

Intencions del Sant Pare per al mes de juliol

Preguem perquè aprenguem cada vegada més a discernir, saber escollir camins de vida i rebutjar tot el que ens allunyi de Crist i de l'Evangeli.

SANT PERE I SANT PAU

Lectura dels Fets dels Apòstols
(Ac 12,1-11)

En aquells dies, el rei Herodes detingué alguns de l'Església per fer-los mal. Feu matar amb l'espasa Jaume, el germà de Joan, i quan s'adonà que això era ben vist dels jueus, feu agafar també Pere. Eren els dies dels Àzims. El feu tancar a la presó i confià la seva guarda a quatre esquadres de soldats, amb el propòsit de fer-lo comparèixer davant el poble després de Pasqua. Mentre Pere era a la presó ben vigilat, la comunitat pregava Déu per ell sense parar.

Herodes ja anava a fer-lo comparèixer, però la nit abans, mentre Pere dormia entre dos soldats, lligat amb dues cadenes, i els sentinelles feien guàrdia davant la porta de la presó, tot d'una l'àngel del Senyor es presentà, i la cambra s'omplí de claror. L'àngel tocà Pere, el desvetllà i li digué: «De pressa, aixeca't!». I les cadenes li caigueren de les mans. Li digué: «Cenyeix-te i posa't les sandàlies». Pere ho va fer, i l'àngel va afegir: «Pren el mantell i segueix-me». Pere sortí a fora i el seguia, sense saber que això que l'àngel feia era de veritat, es pensava tenir una visió. Passaren la primera guàrdia, passaren la segona, i arribaren a la porta de ferro que dona a la ciutat. La porta s'obrí tota sola, i ells sortiren, anaren fins a la primera cantonada, i l'àngel el deixà. Llavors Pere, tornant en si, digué: «Ara veig que el Senyor ha enviat de debò el seu àngel i m'ha alliberat de les mans d'Herodes i de tot el que el poble dels jueus esperava contra mi».

Salm responsorial (33)

R. *El Senyor m'ha escoltat, res no m'espanta.*

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 4,6-8.17-18)

Estimat, pel que fa a mi, la meva vida ja és oferta com una libació vessada sobre l'altar. Ja m'ha arribat el moment de desfer les amarres i deixar el port. Després de lluitar en aquest noble combat i acabada la cursa em mantinc fidel. I ara ja tinc reservada la corona que m'he guanyat. El Senyor, jutge justíssim, me la donarà quan serà el dia, i no tan sols a mi, sinó a tots els qui enyoren la seva manifestació.

El Senyor m'assistia i em donà forces perquè acabés de proclamar el missatge de l'evangeli, i poguessin escoltar-lo tots els pagans. I Déu m'ha salvat de la gola del lleó. El Senyor em salvarà de tots els qui em volen perjudicar i em guardarà per al seu Regne celestial. A ell sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

✠ **Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu** (Mt 16,13-19)

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Felip, i un cop allà, preguntava als seus deixebles: «¿Què diu la gent del Fill de l'home? ¿Qui diuen que és?» Ells li respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista, altres, que és Elies, altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes». Ell els diu: «I vosaltres, ¿qui dieu que soc?». Simó Pere li contestà: «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu». Jesús li va respondre: «Sortós de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meva Església, i les portes del Reialme de la Mort no li podran resistir. Et donaré les claus del Regne del cel: tot allò que lliguis a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra, quedarà deslligat al cel».

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Ac 12,1-11)

En aquellos días, el rey Herodes se puso a perseguir a algunos miembros de la Iglesia. Hizo pasar a cuchillo a Santiago, hermano de Juan. Al ver que esto agradaba a los judíos, decidió detener a Pedro. Era la semana de Pascua. Mandó prenderlo y meterlo en la cárcel, encargando de su custodia a cuatro piquetes de cuatro soldados cada uno; tenía intención de presentarlo al pueblo pasadas las fiestas de Pascua. Mientras Pedro estaba en la cárcel bien custodiado, la Iglesia oraba insistentemente a Dios por él.

La noche antes de que lo sacara Herodes, estaba Pedro durmiendo entre dos soldados, atado con cadenas. Los centinelas hacían guardia a la puerta de la cárcel. De repente, se presentó el ángel del Señor, y se iluminó la celda. Tocó a Pedro en el hombro, lo despertó y le dijo: «Date prisa, levántate.» Las cadenas se le cayeron de las manos, y el ángel añadió: «Ponte el cinturón y las sandalias.» Obedeció, y el ángel le dijo: «Échate el manto y sígueme.» Pedro salió detrás, creyendo que lo que hacía el ángel era una visión y no realidad. Atravesaron la primera y la segunda guardia, llegaron al portón de hierro que daba a la calle, y se abrió solo. Salieron, y al final de la calle se marchó el ángel. Pedro recapacitó y dijo: «Pues era verdad: el Señor ha enviado a su ángel para librarme de las manos de Herodes y de la expectación de los judíos.»

Salmo responsorial (33)

R. *El Señor me libró de todas mis ansias.*

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tm 4,6-8.17-18)

Querido hermano:
Yo estoy a punto de ser sacrificado, y el momento de mi partida es inminente. He combatido bien mi combate, he corrido hasta la meta, he mantenido la fe. Ahora me aguarda la corona merecida, con la que el Señor, juez justo, me premiará en aquel día; y no sólo a mí, sino a todos los que tienen amor a su venida.

El Señor me ayudó y me dio fuerzas para anunciar íntegro el mensaje, de modo que lo oyeran todos los gentiles. Él me libró de la boca del león. El Señor seguirá librándome de todo mal, me salvará y me llevará a su reino del cielo.

A él la gloria por los siglos de los siglos.
Amén.

✠ **Lectura del santo Evangelio según san Mateo** (Mt 16,13-19)

En aquel tiempo, al llegar a la región de Cesarea de Filipo, Jesús preguntó a sus discípulos: «¿Quién dice la gente que es el Hijo del hombre?» Ellos contestaron: «Unos que Juan Bautista, otros que Elías, otros que Jeremías o uno de los profetas.» Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?» Simón Pedro tomó la palabra y dijo: «Tú eres el Mesías, el Hijo de Dios vivo.» Jesús le respondió: «¡Dichoso tú, Simón, hijo de Jonás!, porque eso no te lo ha revelado nadie de carne y hueso, sino mi Padre que está en el cielo. Ahora te digo yo: Tú eres Pedro, y sobre esta piedra edificaré mi Iglesia, y el poder del infierno no la derrotará. Te daré las llaves del reino de los cielos; lo que ates en la tierra, quedará atado en el cielo, y lo que desates en la tierra, quedará desatado en el cielo.»

COMENTARI

Seguir Jesucrist va transformar les vides de sant Pere i sant Pau

MN. JOSEP SERRA I COLOMER
Canonge de la Catedral de Barcelona

No fa gaires dies que es va produir un important relleu al capdavant de totes les comunitats cristianes. Va morir el papa Francesc i va ser escollit el seu successor: el papa Lleó XIV. Tots ells enllacen amb l'apòstol Pere, escollit per Jesús mateix.

Avui ens fixem en Pere i Pau: dos homes ben diferents en la seva història i manera de ser. Pere era un bon pescador del llac de Galilea que intentava viure amb fidelitat la seva condició de bon jueu. Un home que esperava un Messies salvador.

No era un home tancat en les seves coses i, per això, quan el seu germà Andreu li va dir «hem trobat el Messies», se'l va creure, s'acostà a Jesús, i va començar a seguir-lo.

Pere era una persona decidida, impetuosa: un home generós però també feble davant les dificultats, malgrat aquestes contradiccions, Pere és escollit per Jesús per anar al capdavant dels seus companys, els Apòstols.

Pau és un home, segurament de família benestant i culte, que havia tingut per mestre el prestigiós Gamaliel: tenia ciutadania romana. Era un jove zelós de les seves creences, i odiava i perseguia a mort els cristians.

Tocat pel Senyor s'esdevé un gran canvi en la seva vida, i es converteix en un gran predicador i defensor de Crist crucificat. Bona part de la seva missió es dirigeix a aquelles comunitats que vivien en poblacions fora dels territoris jueus, i també als que eren dels pobles no jueus.

Jesús es va fer sentir de diferents maneres a tots dos, i va preguntar: «Pere, m'estimes?», i va fer sentir a l'interior de Pau: «Saule, per què em perseguеixes?»

Són preguntes que tots nosaltres també podem sentir de part de Jesús, en el nostre interior. Pere i Pau són aquests grans mestres en la fe, que amb estils de vida i característiques ben diferents, ens poden ajudar a entendre millor la nostra personal situació de vida, com a cristians.

Tots podem experimentar moments molt alts i bonics, i d'altres de baixos que ens costaran de superar. Necessitarem l'ajuda dels altres, de la comunitat i de Crist-Jesús que ens dirà de diferents maneres: «no tinguis por, soc al teu costat per ajudar-te».

Sant Pere i sant Pau van experimentar moments i situacions de tota mena. Potser, nosaltres també. No tinguem por, Jesucrist ens ajuda.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dilluns 30 de juny, a les 17 h. Entrega de premis del Concurs Bíblic a l'Escola Mare de Déu de la Salut de Sabadell.

Dimarts 1 de juliol, a les 10 h. Sortida de final de curs de mestres i professors de la Fundació Escola i Vida a Montserrat. / **A les 11 h,** Missa conventual al Monestir.

Dimecres 2 de juliol, a les 13 h. Reunió i trobada del clergat de l'arxiprestat de Montseny amb el Sr. Bisbe.

Dijous 3 de juliol, a les 12 h. Reunió i trobada conjunta del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics i el Col·legi de Consultors a Bigues.

Dissabte 5 de juliol, a les 19.30 h. Confirmacions a Sant Pau de Terrassa.

Diumenge 6 de juliol, a les 9.30 h. Ofici solemne de Festa Major de Terrassa a la Catedral.

Notícies

Aplec de Sant Marçal. El bisbe Salvador Cristau va presidir, dilluns 9 de juny al matí, l'aplec de Sant Marçal del Montseny, celebrat el dilluns següent

a la segona Pasqua. La jornada va començar amb una processó fins a l'ermita, seguida de la Missa amb la renovació del vot de poble per part de l'alcaldessa del poble de Montseny, Núria Masnou. Hi assistiren representants del consistori, entitats locals i feligresos de diverses parròquies. La celebració es tancà amb la veneració de la relíquia de sant Marçal i un refrigeri popular.

La parròquia de la Santíssima Trinitat de Sabadell celebra 90 anys. La parròquia de la Santíssima Trinitat de Sabadell va celebrar la cloenda del seu 90è aniversari amb una Missa presidida pel bisbe Salvador, dissabte 14 de juny al vespre, coincidint amb la festa titular. Durant la celebració, els diversos grups parroquials van presentar la seva activitat en un gran mural. En acabar, la coral Iubilo va oferir un concert. Al llarg de l'any s'han dut a

terme múltiples actes commemoratius, com litúrgies, conferències, trobades i pelegrinatges.

Final de curs en el Seminari de Terrassa. El Seminari de Terrassa ha tancat el curs amb una Missa presidida pel bisbe Salvador, divendres 13 de juny. A més a més, del 17 al 20, els seminaristes han fet la convivència de final de curs a Betlan, a la Vall d'Aran. Aquest estiu participaran en activitats pastorals i en el pelegrinatge de joves a Roma. Enguany, vuit seminaristes acaben etapa i les perspectives per al nou curs, sobre entrades de nous seminaristes, comencen a ser esperançadores.

Aniversari de Mn. Francesc Cima. La Catedral de Terrassa va acollir, dimarts 17 de juny, la Missa pel 25è aniversari del traspàs de Mn. Francesc Cima, recordat com a apòstol de la joventut i fundador del Casal del Roser. Presidí la celebració Mn. Fidel Catalán, vicari general, i hi assistiren l'alcalde Jordi Ballart, una desena de preveres i nombrosos fidels.

CARTA DOMINICAL

† **SALVADOR CRISTAU COLL**
Obispo de Terrassa

San Pedro y san Pablo

Celebramos la fiesta de los apóstoles san Pedro y san Pablo, y esto nos debe llevar a una reflexión, una vez más, sobre la importancia de la unidad de la Iglesia en torno al sucesor de Pedro, actualmente el papa León XIV, y también sobre la urgencia de la evangelización en nuestra sociedad. El papa León, en sus palabras justo al ser elegido pontífice, nos pidió a todos los cristianos que «tenemos que buscar juntos cómo ser una Iglesia misionera, una Iglesia que construye puentes de diálogo, siempre dispuesta y abierta a recibir, como esta plaza, con los brazos abiertos a todos. A todos los que tienen necesidad de nuestra caridad, de nuestra presencia, de diálogo y amor.»

Nos encontramos ya al final del curso en nuestra diócesis y en muchos otros ámbitos de la sociedad. Nuestra mirada está ahora puesta en las actividades de verano que se organizan desde las parroquias y las delegaciones, los campamentos y las colonias, las peregrinaciones, los cursos de verano, etc. Pero un poco más allá empezamos ya a pensar en el próximo curso y a vislumbrar cuáles deben ser los objetivos que deberemos trabajar juntos.

Para concretar estos objetivos, que es bueno y necesario que nos marquemos y nos propongamos, nos pueden ayudar mucho los apóstoles que hoy celebramos. Sus personas, su ejemplo, su doctrina. San Pedro y san Pablo deben ser para nosotros, llamados a ser también evangelizadores, una referencia constante. Su vida, el proceso de su conversión, las palabras que nos han dejado en sus cartas y que nosotros tenemos como Palabra de Dios, el ejemplo de su celo evangelizador, deben ser nuestro referente para la misión que el Señor nos ha confiado a todos los bautizados. Porque no fue sólo a los apóstoles sino a todos nosotros que nos dice Jesús: «Id al mundo entero y haced discípulos míos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo, y enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado...» (*Mt* 28,19-20). Esto es lo que significa una Iglesia en salida como tantas veces nos ha dicho el papa Francisco, esto es lo que significa caminar juntos con esperanza, anunciar la alegría del evangelio.

Se acaba el curso pero la vida no se detiene. Debemos continuar el proceso de reflexión sobre cuáles deben ser las prioridades y orientaciones que guíen nuestra vida diocesana en el próximo curso. Así lo hemos hecho ya en los diversos consejos y organismos diocesanos, con presbíteros, diáconos, religiosos y laicos. Pero, como os digo, el camino continúa, la urgencia es muy grande. Acabamos un curso, sí, y nos abrimos a una nueva etapa con ilusión y esperanza porque Él está siempre con nosotros.

Hoy, que celebramos la fiesta de los dos grandes apóstoles san Pedro y san Pablo, ruego a Dios que por su intercesión nos ayuden a seguir caminando y evangelizar con esperanza en nuestra tierra, y donde quiera que el Señor y la vida nos quieran llevar.

BISBAT D TERRASSA SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

Director: Joan Garcia - Edició: MCS, c/ Vinyals 47-49, 08221 Terrassa; tel. 937 337 120; fax 937 337 095
A/e: jgarcia@bisbatdeterrassa.org - Web: www.bisbatdeterrassa.org - Dip. legal B. 3028-1958 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.
Director de l'edició interdiocesana: Ramon Ollé i Ribalta